

Sygn. akt V Ga 157/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Maciej Wasilewski

Sędziowie: SO Anna Tkaczyk (spr.), SO Danuta Hryniewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Chodkowska

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2013 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka jawna w W.

przeciwko Z. A.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 8 maja 2013 r. sygn. akt V GC 838/12

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem II instancji.

Na oryginale podpisy Sędziów

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka jawna w W. wnosił o zasądzenie od Z. A. kwoty 35.460,89 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28 czerwca 2012r do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż pozwana zakupiła od niego towar i dotąd za niego nie zapłaciła. Nie odpowiedziała również na wezwanie do zapłaty.

Na rozprawie w dniu 19 listopada 2012r powód ograniczył powództwo do kwoty 35.230,28zł.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 9 lipca 2012 sygn. akt V GNc 2440/12 uwzględniono żądanie pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od powyższego nakazu. Wskazała, iż odpowiedziała na wezwanie do zapłaty, wnosząc zastrzeżenia co do rozliczenia, polegające m.in. na braku rozliczenia faktur wystawionych za zwrotne opakowania. Kolejna informacja jaką uzyskała od powoda o rozliczeniu była dla niej niezrozumiała. Dodała, iż współpraca z powodem od początku się nie układała, były problemy z zamówieniem i terminowym dostarczeniem towaru. Towary miały krótki termin przydatności, bądź też były przeterminowane. Podniosła, iż powód sprzedawał je towar po wyższych cenach niż inni przedstawiciele, natomiast ceny po jakich ona sprzedawała towar były ustalane przez powoda i niższe niż w innych sklepach.

Wyrokiem z dnia 8 maja 2013r Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 35.230,28 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od 28 czerwca 2012 do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie umarzając postępowanie a ponadto orzekł o kosztach procesu.

Sąd ten ustalił, że strony łączyła umowa handlowa z 24.11.2011. Pozwana zakupiła u powoda towary na łączną kwotę 35.230,28 zł. Za opóźnienie powód naliczył odsetki w łącznej kwocie 882,71 zł. Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

Oceniając zasadność powództwa Sąd I instancji wskazał, iż pozwana nie kwestionowała wystawionych faktur tj. dokonywania u powoda zakupów na dochodzone pozwem kwoty.

Dodał, iż z rozliczenia przedstawionego przez powoda wynika, iż uwzględnił on w rozliczeniu zwrot opakowań zwrotnych, zaliczając ją na poczet kaucji, która zostanie zwrócona po pełnym rozliczeniu. Ponieważ pozwana nie zapłaciła ceny sprzedaży z ww. faktur – powód wyliczył odsetki ustawowe na 882,71 zł.

Sąd w pełni podzielił wyjaśnienia i przedstawiony sposób rozliczenia przedstawiony przez powoda w piśmie z 21.11.2012r oraz na rozprawie 18.3.2013r.

Zdaniem Sądu, zarzuty pozwanej – ogólnie dotyczące jedynie negatywnej subiektywnie oceny współpracy z powodem nie mogą być uznane za zasadne tj. jak oczekiwałyby tego pozwana – zmniejszać jej zadłużenia. Nadto jak wyjaśnił powód na rozprawie 18.3.2013 – zostały one uwzględnione przez powoda już na etapie wyliczania zadłużenia.

Wnioski pozwanej z dnia 25.04.2013 uznał za spóźnione na podstawie art. 207 § 6 kpc.

W konsekwencji Sąd I instancji uznał roszczenie powoda za zasadne. W pozostałym zakresie postępowanie umorzył w związku z ograniczeniem powództwa.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Pozwana wniosła apelację od wyroku, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania:

1. tj. art. 379 pkt 5 kpc skutkujące jego nieważnością, poprzez oddalenie złożonych przez nią wniosków w piśmie z dnia 25.04.2013r. o dopuszczenie dowodu z przesłuchania świadków, nierozprawieniem się z oświadczeniem o potrąceniu złożonym w piśmie z dnia 25.04.2013r, nieuwzględnienie wniosku o zdjęcie sprawy z wokandy dotyczącego rozprawy z dnia 26.04.2013r, które to decyzje uniemożliwiły jej obronę swoich praw;
2. tj. art. 233§1 kpc poprzez pominięcie jej zeznań w aspekcie nierozliczeni się powoda z opakowań zwrotnych, premii wynikającej z umowy, kaucji pobieranej przez powoda, dostarczania przez powoda niepełnowartościowych towarów, nakazywania sprzedaży towarów poniżej ceny ich zakupu, co przelożyło się na poniesioną przez nią stratę.

W oparciu o powyższe domagała się uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie w stopniu skutkującym uchyleniem wyroku Sądu I instancji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, albowiem zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane bez rozpoznania istoty sprawy i z naruszeniem przepisów postępowania, w szczególności przepisów postępowania dowodowego.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem, nierozpoznanie istoty sprawy oznacza zaniechanie przez sąd I instancji zbadania podstawy żądania pozwu albo pominięcie zwalczających je zarzutów pozwanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1998 r., II CKN 897/97, OSNC z 2000 r. z. 1, poz. 22).

Wskazać należy, że granice procesu cywilnego zakreśla powód poddając pod osąd określone fakty, z których wywodzi skutki prawne, oraz pozwany, zwalczając zaistnienie tych okoliczności lub przedstawiając zdarzenia niwelujące konsekwencje udowodnionych przez powoda faktów.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził należności za sprzedane pozwanej towary, z kolei pozwana powoływała się m.in. na nienależyte wykonanie umowy przejawiające się m.in. dostarczaniem towaru przeterminowanego, z krótkim terminem przydatności jak również nieterminowe i niezgodne z zamówieniem dostawy towarów i brak rozliczenia za opakowania zwrotne.

Istota sporu między stronami sprowadzała się więc do ustalenia czy powód wywiązał się z zawartej umowy, czy towary nie były wadliwe, czy pozwana zgłaszała te okoliczności powodowi i w konsekwencji czy powód zasadnie obciążył ją kwotą dochodzoną pozwem.

Sąd zaniechał zbadania merytorycznych zarzutów pozwanej. W uzasadnieniu stwierdził jedynie, iż nie mogą one zostać uznane za zasadne, w żaden sposób nie argumentując swojego stanowiska.

Ponadto Sąd Rejonowy wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie naruszył wyrażoną w art. 233§1 kpc zasadę swobodnej oceny dowodów, która wyraża się w jej ocenie według własnego przekonania Sądu, opartego na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy dowodowej i wiarygodności. Kryteriom tym nie odpowiada - zdaniem Sądu Okręgowego - ocena dokonana przez Sąd I instancji.

Mimo, że na Sądzie nie spoczywa obowiązek przeprowadzenia wszystkich dowodów jakie wskaże strona i nie tylko może ale powinien pominąć te dowody, które nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, to jednak odmowa dopuszczenia określonego dowodu nie należy do swobodnego uznania sądu. W szczególności sąd nie może pominąć środków dowodowych na wskazywane przez stronę okoliczności w przypadku, gdy nie zostały wyjaśnione sporne fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu Okręgowego, w przedmiotowej sprawie takie fakty wyjaśnione nie zostały.

Sąd I instancji oparł rozstrzygnięcie wyłącznie na dowodach zaoferowanych przez powoda, dając bezkrytycznie wiarę jego twierdzeniom i nie przeprowadzając postępowania dowodowego na okoliczności podnoszone w sprzeczności od nakazu zapłaty.

Wskazał, iż pozwana nie kwestionowała faktur, jednak pominął okoliczność, iż z twierdzeń pozwanej wynika, że towar ten niezgodny był z zamówieniami, przeterminowany co było przyczyną składania powodowi reklamacji.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji bezpodstawnie powołując się na art. 207§6 kpc, oddalił wnioski dowodowe pozwanej zawarte w piśmie z dnia 25 kwietnia 2013r, uznając je za spóźnione.

Przepis ten nakazuje sądowi pominięcie spóźnionych twierdzeń i dowodów. Jednakże skutek wyłączenia przez pominięcie nie nastąpi, jeżeli strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła twierdzeń i środków dowodowych w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowanym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Sąd rozważając możliwość dopuszczenia twierdzeń i dowodów powinien dokonać oceny zgromadzonego już materiału procesowego i proporcji oraz znaczenia spóźnionego materiału dla rozstrzygnięcia sprawy jak również wziąć pod uwagę w jakich okolicznościach wniosek dowodowy został złożony.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik pozwanej faksem w dniu 26 kwietnia 2013r wniósł o zdjęcie z wokandy sprawy wyznaczonej na dzień 26 kwietnia 2013r, z uwagi na kolizję terminów w innych sprawach i wyrażenie zgody na złożenie pisma procesowego a z ostrożności procesowej o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron i świadków – powołując się na późne zlecenie reprezentowania pozwanej i załączając pełnomocnictwo z dnia 25 kwietnia 2013r.

Mając na uwadze znaczenie powołanych dowodów dla rozstrzygnięcia sprawy i okoliczności w jakich wniosek został złożony, decyzja Sądu I instancji była nietrafna.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 kpc, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego (art. 108 § 2 kpc).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ponownie dokona oceny zasadności powództwa, zbada okoliczności konieczne dla oceny podniesionych przez pozwaną zarzutów

z uwzględnieniem dowodów zgłoszonych przez obie strony w dotychczasowym postępowaniu i zawartych we wniosku pozwanej z dnia 25 kwietnia 2013r, o ile nie zgłoszą one innych środków dowodowych, niepodlegających oddaleniu z punktu widzenia zasad prekluzji dowodowej.

Na oryginale podpisy Sędziów